

ನಂದಾದೀಪ

ಇಷ್ಟವರು ವಲ್ಲರಂತೆ ಅವರೂ ತಿನೆ ‘ಪಾಲಿಕ್ಸ್’
ಅಂದ್ರೋ ದಿ ಇಗ್ಲಿಫ್ ಲ್ಯಾಗ್ಜ್ ಮತ್ತು ‘ವೈ
ಬ ರೈಟ್’ ಎಂಬ ಏರಡು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಲೇಖನಗಳನ್ನು
ನೇನೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ನುಡಿಗಟ್ಟಿನ ಬಗೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ಸೂಕ್ತಜ್ಞತೆಯ
ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಸುಮಾರು ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ
ಹಿಂದೆ ನಡೆದು ನನ್ನ ಮನಃಫಲಲ್ಲಿ ನಿಂತಬಿಟ್ಟಿರುವ
ಒಂದು ಸರಳ, ಆದರೆ ಗಮನವಾದ ಪ್ರಸಂಗದ
ನೆನಪು ಹೀಗಿದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಉಡುಪಿಯ ಕವಿ ಮುದ್ದಣ
ಮಾರ್ಗದ ತಯಾನಾ ಸರ್ಕಲ್ ಬಳಿ ನಾನು ಅವರೂ
ಒಂದು ಬೇಕರಿ ತಿನಿಸಿನ ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದೆ ಬಾದಾಮಿ
ಹಾಲು ಕುಡಿಯಲು ನಿಂತೆ. ಆ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ
ಬಗೆಗಿಯ ತಿನಿಸು ತುಂಬಿ ಸಾಲಾಗಿ ಜೊಂಟಿಸಿದ್ದಿಂದ
ಗಾಜಿನ ಭರಣಗಳ ನಡುವೆ ಒಂದು ಭರಣಯ ತುಳು
ಯಾವುದೋ ಗಿಡದ ಬೀಜಗಳಿಂದವು ಇದೇನು ಎಂದು
ನಾನು ಅಂಗಡಿಯವನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಆತ, ಉಡುಪಿಯ
ಕಾಳಿನಲ್ಲಿ “ಇದಾ? ಇದು ತಂಪು ಬೀಜ!” ಎಂದ.
ನಾವು ಮುಖಮುಶಿ ನೋಡಿಕೊಂಡೆವೆ. ರಾಜಶೇಖರ
ಅವರು, “ಆಹಾ, ಇದರ ಹೆಸರು ನೋಡಿ, ಎಮ್ಮೆ
ಟ್ರೋನ್‌ಪರೆಂಟ್ ಆಗಿದೆ! ನಾವು ಏನನಾದರೂ
ಬರೆದರೆ, ಮಾತಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಭಾರ್ಚೆಯೂ
ಹಾಗಿರಬೇಕು. ಬುನಾಸು, ಬಡಿವಾರ ಇರಬಾರದು.
ತಂಪು ಬೀಜ ಹೆಸರೂ ಅದೇ, ಏವರಣೆಯೂ ಅದೇ.
ಸ್ವಭಾವದ ಕಾಣಕೆ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ಹಾಗಿರಬೇಕು
ನಾವು,” ಎಂದು ಆಹ್ವಾದೆಗೊಂಡರು.

ಆ ಬಗೆಯ ಪಾರಾದರ್ಶಕತೆ, ಫಾನತೆಯು
ಸರಳತೆ ಅವರ ನಡೆನ್ನಡಿ, ಬರಹದಲ್ಲಿಯೂ
ಇತ್ತು, ಯಾರಾನು, ಯಾವುದನ್ನು ಕರಿತಾದರೂ
ಭಿನ್ನಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ,
ನಮ್ಮ ಗೇರೆಯರಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲವರು ಮಾಡುವತೆ,
ಅವರಲ್ಲಿ ಬೆಗುಳಿದ ಮಾತು, ಏಕಟೆ-ವಿಕಾರವಾದ
ವ್ಯಾಗ್ನಿ, ತರ್ಕಣೀನವಾದ ಆಪಾದನೆ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.
ಅಪ್ರಾಧೋಂದು ಸಂವಾದದಲ್ಲಿಯೋ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ
ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೋ ನಾವು ಒಪ್ಪಿದ್ದಿರುವುದನ್ನು
ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಲವರು
‘ನೀವು ಹಾಗೆಲ್ಲ ಮಾತಾಡಬಾರದು!’ ಎಂದೋ
‘ಅವರು ಹಾಗೆಲ್ಲ ಮಾತಾಡಬಾರದಿತ್ತು!’ ಎಂದೋ

ಆಕ್ರೋಶ-ಅಸಹನೆಯಿಂದ ಹೇಳುವುದಿದೆಯವೇ.
ರಾಜಶೇಖರರೂಂದಿಗಿನ ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ
ಒಡನಾಡಿಲ್ಲ ನಾನು ಅವರಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಅಂಥ
ಧೂರಣೆ ಕಂಡಿಲ್ಲ, ಅವರು ಅಂಥ ಮಾತಾಡಿದ್ದು
ಕೇಳಿಲ್ಲ.

ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರು, ‘ಇಲ್ಲ, ನಾನು
ನಿಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಒಪ್ಪೇಂದಿಲ್ಲ. ಇ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ ವಿಧಾ
ಯೂ’ ಎಂದು, ಆಯಾ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಣೆ, ತಣಿಗೆ
ಇಲ್ಲವೇ ಕಟ್ಟಿನಿಟ್ಟು-ಶಿಡಕ್ ಆಗಿ ಹೇಳಿ, ತಮ್ಮ
ಅಭಿಪ್ರಾಯಭೇದದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ತಾರ್ಕಿಕವಾಗಿ
ವಿವರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರಷ್ಟೇ ಹೊರತು,
‘ನೀವು ಹೇಗೆಲ್ಲ ಹೇಳಬಾರದು’ ಎಂದು ಜುಲುಮೆ
ಮಾಡುತ್ತಿರಲ್ಲಿ. ಅಪ್ಪರಮೇಲೇ, ಒಂದು ವೇಳೆ,
ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ತಪ್ಪಾದಿತ್ತತ್ವ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ
ಅನ್ವಯಿಸಿದರೆ, ಅಥವಾ ತಿಳಿದರೆ, ಆಗ, ತಡವಾಡದೆ,
ಯಾವ ಸಂಕೋಚವೂ ಇಲ್ಲದೆ. ‘ಭೇಳೆ, ನಾನು ತಪ್ಪ
ತಿಳಿದಿದ್ದೆ. ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿ. ಇ ಸಾತ್ತಿಂದ್ರೋ ಕರೆಕ್ಕೇಡೋ,’
ಎಂದು ಬೆಂಕಿಕೊಳ್ಳಬ್ಬಿತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆ, ಸಂವಾದ-
ವಾಗ್ವಾದದ ಧರ್ಮಸಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಅರಿತ ನಿಜವಾದ
ಧರ್ಮಾಷ್ಟನ ನಡೆ ಆಗಿತ್ತು ಅವರಾದ್ದು.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂಘ ಪರಿವಾರದ ಶ್ವಾಸ್ತಿಗ್ರಾಹಿ
ಮನಃಷಿತಿ ಮೇಲುಗೈ ಪಡೆದಿರುವ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ,
ವಿವೇಕಯುತ ಇಸ್ಲಾಂಧರ್ಮಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ
ಇಸ್ಲಾಂವಾದ (Islamism) ಅನ್ನುವುದು ಹಲವೆ
ಕಾಣಿಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು
ತಥಾಕಂತಿತ ಪ್ರಗತಿಪರರು, ಎಡಪಂಥಿಯರು
ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲವರ ನಿಲುವು, ನುಡಿಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಯೂ
ಹಣವಾಟಿಕೆನ, ಅವೇಕ, ಬರಣಾದ ಪರಸೆ
ಕಾಣಿಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾಜಶೇಖರರು
ಪಾಲಿಸುತ್ತ ಒಂದಿದ್ದ ಆ ಧರ್ಮದ ಮಹತ್ವವೇನು
ಎಂದು ವಿವರಿಸಬೇಕಾದಿಲ್ಲ.

ರಾಜಶೇಖರ ಈ ಮನೋಧರ್ಮವು ಸಾಹಿತ್ಯದ
ಅವರ ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು.
‘ನನ್ನ ರಾಜಕೀಯ, ಸ್ವೇಧಾತಿಕ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು
ಬಿಂಬಿಸುವ ಕಥೆ, ಕಾದಂಬಿ, ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ನಂಗೆ
ಅಂಥ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ, ಆ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು
ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕಿತ್ತಿಯೋಂದಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟುವುದು